

Eesti Skaut

Eesti Skautide Maleva ajakiri

Kuju

Püha Jüri

käevuult

Freiburgis

raekojaplatsil

Selweetsias

Nr. 7

Jüripäeval

1930. a.

Väljaandja: EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

TOIMETUS:

Vastutav toimetaja: K. TREFFNER / Tegevtoimetaja: A. GRÖNBERG

Toimetuse liikmed: H. HAAMER, K. LIPING, V. KLIIMAND, H. TARI, R. TREU

TALITUS:

TARTUS, Vallikraavi tän. 19 / Aadress kirjavahetuseks: TARTU, Postkast 130

Ilmub aastas 8 numbrit / Aastakäik Kr. 1.20 / Üksiknumber 15 senti.

Kümme aastat.

Skm. K. L.

Seekord on Tartu Skautide Maleval au tunda end juubilarina. Suurem hulk kodumaa malevaid rõõmustavad nooremate vendadena vanema venna sünnipäeval kaasa.

Mõned rühmad malevas võivad lugeda enesel kõrgemat vanust, sest üksikud neist töötasid ju enne, kui malevaks neid ühendati.

Sügisel, 1919. a. algas rühmade organiseerimine — uusi aina tekkis juurde. Vaevalt aasta möödudes sellest, oli rühmade arv tõusnud kahekümne lähedale. Päälikute vahel oli loodud algusest pihta side — päälikutekoguga. Võis väliselt pidada Tartu rühmi ühiseks malevaks, kuigi ametlikult polnud see veel loodud. Alles 1920 a. 21. oktoobril p. kogu valis esimese maleva pääliku — Arnold Tols'i. Vaevalt kuu aega teotses ta, kui valiti uueks päälikuks sk. Elmar Jõgi (peagi ülend. skautmasteriks.)

Maleva kasvas ülikiiresti. Rühmi registreeriti juurde — rühmades liikmeid samuti. Skautlus ähvardas haarata kõiki liikvel olevaid noori. Suure vaimustusega koguneti. Palju näis pakkuvat skautlus — vorm, ühised tseremoniid — ja mingi salapärane võim uudseses. Esimene algus pakkus juhtidelegi tegevust — kõige päält püüti riviliselt rühma hästi õpetada. Tuli tegemist ju sageli ühiste esinemistega paraadidel, lippude annetamisel, jalutuskäikudel jne. Sarnased välised esinemised andsid malevale jõulise ilme, mis meelitas uusi liikmeidki juurde. Suurema esinemise puhul 1921 a. veebruaris, lippude annetamisel Toome orus, kirjutab maleva vanem dir. K. Treffner, et senini on suudetud palju tööd teha organiseerimisel kui ka välisel õpetamisel, kuid päris töö, mis nõuab suuremat energia rakendamist, seisab skautidel ees, s. o. vaimliste ja kõlbliste huvide tõstmine, nagu seda skautluse põhimõtted nõuavad.

Skautluse põhimõtteist polnud aga suurem osa kuigi teadlik, vähesed suutsid umbes neid mõista. Sellest oli liiga vähe sellise suure kogu jaoks, nagu senini skaute kogunud. Tuli aukohtul sageli pidada istanguid ja otsustada skautide põhimõtteid.

Sisu:

Kümme aastat / Tartu skautluse algpäevilt / Ikka elurõõmsalt / Oleg veereb / Tutuunegem skautlusega — pole põhjust vaenulikkuseks / E. S. M. Peavanema päevakäsk / Oleme õnnesevad / Ühtlus võidab / Kirjotoimetajale / Pojad kaugel / Meriskautlus / Mispärast ma suitsetan / Teated /

Püüti kõigiti selgemaid kujutlusi saada skautlusest. Polnud tõesti kerge sarnane pimedas kobamine ja tee otsimine selgusele. Tehti vahest tarbetut tööd, kuid parem oli teha midagi, kui täitsa tegevuseta seista. Vaieldi sageli päälkute kogus tühiste küsimuste kallal palju aega selgusele jõudmata, kuid mõtteid pidi vahetama. Kõik olid sõnakad poisid. Harjutuskool püüdis, nii palju kui suutis juhtide mõtteid siduda sügavama sisuga skautlusega.

Kui hakati aga rohkem sisu otsima, põhimõtteid kaaluma ja hindama, siis katkes midagi malevas. Algas suurem lagunemine. Arvukam kogu rühmi oli sügisel 1921 a. — 28-as oli viimne järjek. nr. Oli pidutsetud paraadidega, oldi käidud isegi Soomes laialdlase ekskursiooniga — ja nüüd vedas miski poisid laiali. Suurel hulgal polnud ikkagi võimalik käsikaudu kobada ideede järele.

Rühmi likvideeriti ja ühendati. Read jäid üha hõredamaks ülejäänud rühmadeski. Langus kestis kaua ja ei tahtnud kuidagi püsima jääda. Oligi siis nimekirjus käputäis poisse — kuid raske oli neid veel näha. See oli kõige tühjem ajajärk. — Keerles nii maleva vanuse keskaastail. Põhi jäi aga alles. See kõvenes. Küll visalt, kuid ometigi uskumapanevalt tulevikuks. Töö leidis rohkem õige suuna ja aluse.

Tihti oli häbi minna välja oma kevadepühal käputäie skautidega paraadidel, mälestades noid aegu, kus read mitukorda tihedamad olid, kuid ei tohtinud jätta alla arvanisele, et skautlus sureb. Ei jätnud! Ikka käidi ühiselt väljas. Kõiki võimalusi, mis skaute vähegi välja meelitas, pidi kasutama. Sügiseti Põllum. Seltsi näitusele ei võinud skaudid puududa. Põlvepikkused hundipojad siblisid üksikute suuremate hulgas.

Olid ajad, kus skautidel oma paviljon tähelpanu äratas ja auhindu omas — kuid viimaks ei suutnud kuidagi sarnast suurt tööd läbi viia. Hingitseti siiski. Emapäevil, sääl süvendati usku vanemaisse, et meil jõudu on. Elati üle niimoodi raskem ajajärk. Algas visa püüd ülespoole, usk enesesse löi jälle lõkkele. Viimsed aastad on tehtud sisulist tööd. Kõigis olemasolevais rühmis mindi üle rühma tervik-süsteemilt salga süsteemile ja see on annud tagajärgi. Salkade ja rühmade kui ka üksikute skautide vahel maksab suurel määral võistlus — küll skautliste teadmiste, oskuste, töö jne. alal. Kuigi võistlusel väikesed kõrvalpahed, on ometi ta vajalik abinõu ergutamiseks. On jõutud saavutada koosseisus normaalne tasapind. Mõned rühmad kipuvad juba liigagi suureks kujunema hää töö jaoks, kuid ohtlikuks ei näi kujunevat enam. Pole tulnud kokku enam

Skm. Harl Lipping
(alumisena) Inglismaalt tulles
vaguni aknal.

lihtsa vaimustuse küttel, vaid siin kisub rohkem seesmine arusaamine hääst seltskonnast ja kaaslastest.

Peaks märkima siinkohal kümne aasta kestel töötanud maleva juhid, kellede energijat on rakendatud maleva kasvamisse. Järjekorras — algas Arnold Tols, lühike aga oli tema aeg. Teisena juhtis Elmar Jõgi, järgnes pikemaks ajaks Joh. Kõks. Languse ajajärgul võttis juhtimise üle Jaan Lepp, siis Herbert Michelson, — veel kord Kõksi kätte ja siis edasi Vold. Kliimand'ile. Säält Karl Lipingile ja viimaks jälle Herbert Michelson'ile.

Kümne aasta kestel on sadandeid poisse rännanud läbi Tartu maleva — olnud ja jälle lahkunud. Kes viibivad praegu esimesest ajajärgust malevas? Kui lugeda, siis sõrmi jääb arvestusel järelegi veel. Hilisemast ajast on siiski hää peotäis püsima jäänud — neist on praegu enamus maleva tugedeks — juhtideks malevas. Üksikud kannavad vaid mälestusi maleva elukäigust täiel ulatusel.

Mida uhkusega peab märkima, on maleva vanemate suur püsivus ja hää tahe noorte tööle kaasa aidata. Suurema osa senisest maleva elueast tegutses vanemana dir. K. Treffner. Teine pool aega aga prof. Paldrock. Tihti võib maleva leida kinnitust oma töös ja usku, kui nii kindlad vanemad.

Skautlus on Tartusse end suutnud mehiselt süvendada ja kannab kõrgete aadete tuld edasi paljudesse noortesse veel. Häatahtlik ja sõbralik vaim on alati malevat seesmisist killustusist hoidnud. — Tänapäev leiame maleva hooga töö radadel rühkivat, — kuid sellest räägitakse teisel.

Kümne aasta juubel olgu kinnituseks veelgi jõulisemale tulevikule.

Tartu skautluse algpäevilt.

Kasutades „Eesti Skaudi“ toimetuse lahket palvet, kirjutada mõningaid mälestusi Tartu skautluse sünniajajärgust, püüan seda alljärgnevate ridadega täita.

Minu mälestused ulatavad tagasi 1916. aastasse, aega, mil Tartus skautlust veel ei tuntud. Viibisin tol ajal kooliõpilasena Tartu koolivalitsuse poolt korraldatud alatöödel, millest rohkesti õpilasi osa võttis. Meie noorte „maaharijate“ keskel viibis ka keegi Riia Nikolai gümnaasiumist pärit-

Ikka elurõõmsalt edasi, ikka kõrgemale avarusisse tõttavad väsimatud noored, peatumatult tõttavad, hoides ja kandes sütitavat noorust, toda jumalikku sädet, mis elustab, tiivustab ja eemalseisjaidki vaimustab, nendegi elusse soojust ja valgust toob.

Kuigi väsivad ühed ja väheneb nende hoog siis õilsuse teele asuvad uued ja uued noored, uued värsked käed haaravad põleva tõrviku, hoog ei katke. Ja tuli loidab edasi. Tuli ei tohi kustuda! Ei!

Ilusad on mälestused nooruspäevist, mis kaunitl sinikõrgustes elatud, neist mälestusist alalõpmata kogume uut jõudu, ammutame usku pärastis eluvõitlusis, raskemaiski heitlusis . . . Ja tuleme võitjaina katsumisist, sest omame hääd relvad: oleme noil aastail kogunud omad salved täis võrratuid väärtusi, kõrgeid aateid, eluvajalisi teadmisi.

Sõbrad — skaudid! meie kõik kanname oma elu ise, hoides teda omas kahes käes, alati valmis olles seda esimesel tarviduse hetkel andma Isamaale, andma kaasinimesele, — oleme töotuse pühaliku selles annud, peame töotust pühalikult aegade igavesel rännakul. See skautluse aade jääb püsima, kuigi väliskujudes liikumine aastate vahetustes alata mutub.

Vennad — skaudid! Meie elu kuulub meie Isamaale, meie elu kuulub kaasinimestele.

Elmar Jõgi
Eruskautmaster

olev õpilane, kellega vesteldes selgus, et ta on varemalt Riias ka skaudina tegutsenud ning mõningad algteadmised skautlusest omandanud. Tööde vaheaegadel jutustas siis see õpilane meile, milles õieti seisab skautluse mõte ning tõi isegi ühe venekeelse „Noore pioneeri käsiraamatu“ välja, mille lugemisele siis suure andumusega asusime. Asi võttis hoogu. Esimene säde oli heidetud ning peagi koondus osa õpilasi, arvult 12, kes aiatöödel viibisid, erirühmaks, hakates Tartu esimesteks skautideks. Oma salga vanemaks saime prof. Ossiptšuki, kes ühtlasi tegutses ka aiatööde komitees. Muidugi ei saanud meie veel midagi iseäralist korda saata, sest kogu aeg kulus oma teadmiste täiendamise peale, kuid siiski lõime Tartu kasarmute taha, praeguse aerodroomi kohale päevaks telgi üles, kus mõningad õppused läbi tegime, muu hulgas aga ka päris maitsvaid kooke küpsetasime.

Sama, 1916. a. suvel nähti Tartus üht imelikku meest, kes tartlaste tähelepanu köitis omapärase riietuse poolest, millist siin senini veel ei oldud nähtud. Ta kandis rohelist ülikonda, peas suur lala äärega kaabu, kaelas aga iseäralik kollane side. Murti pead, kes see küll võiks olla ning jõuti siis peaaegu üksmeelsele otsusele, et see pole keegi muu, kui . . . Jaapani lendur. Juhuslikult sattusin ka mina seda „lenduri“ nägema ning kuna olin käsiraamatust lugenud skautide riietuse kirjeldust, siis oli mul päevaselge, et siin tegemist on skaudiga. Pöledes soovist, vestelda pikemalt

Aeg veereb! Sõpradest ja mänguseltsilistest koolipingis on kasvanud mehed. Nii palju vaikseid talveõhtuid Taaralinnas on suutnud luua lõkke mis põleb edasi meeste rinnas. Kui palju väikseid käsi tahavad lõkke juures soendamist, et hakates tööle meestena nende sõrmed ei oleks kohmetanud ja nad suudaksid vääriilselt täita oma ülesannet kalli kodumaa kasuks.

Armsad sõbrad skaudid, puhuge tuld, hoidke lõket mis annab sooja südamele ja sära silmadele.

Tallinna, 19 IV 30. *John. Kõks*
Eruskautmaster.

selle skaudiga ning saada temalt kasulikke näpunäiteid Tartu skautluse organiseerimistöös, hakkasin teda jälgima, kuid ei sõendanud teda tänaval kinni pidada. Vahepeal oli aga jälgitav ühte majja sisse astunud, ning siis lippasin ma oma salgakaaslaste poole, et kutsuda teda omale seltsiliseks, sest eks kahekesi ole ikka nagu julgem võõraga kõnelda. Asusime siis „valvepostile“ selle maja juure, kuhu skaut oli sisse läinud. Lõpuks tuli ta ka välja. Esitlesime ning algasime juttu. Selgus, et see on skaut Vikš-Sobolevsky, rahvuse poolest lätlane, kes elas Krasnoje Seloos. Suure vastutulelikkusega seletas ta meile kohe tänaval skautlusest, nende leppemärkidest jne., ühtlasi aga paludes meid enda poole Tartu külla, et siis pikemalt läbi rääkida. Peagi kasutasime kutsut ning läksime siis juba suurema seltskonnaga, kus juures muude hulgas oli ka praegune skm. Grimm. Nüüd andis sk. Vikš juba pikemalt seletusi, ühtlasi salme temalt ka eksami kavad. Ei ole vist siinkohal huvitusetu tähendada, et sama Vikši leiame praegu Läti skautide peastaabis.

Saadess uut hoogu, valisime kohe neljaliikmelise delegatsiooni, (sinna kuulus ka praegune ratsaväe ohvitser Onny) kes pidi kooli direktori G. Barchovilt luba küsima skautluse organiseerimiseks. Hra Barchov oli väga vastutulelik ning avaldas oma headmeelt, et õpilased ise väljendavad tungi paremaks saada, ühtlasi lubades kooli juure skautide malevat (družina) asutada.

Nüüd aga kerkis ülesse suurem mure: oli tarvis teadlikke juhte. Kohe asusid mitmed agaramad poisid end ette valmistama, et sooritada sellekohast eksami. 16. aug. saabuski oodatud eksami päev. Eksami komisjoni kuulusid reaalkooli insp. Tjulenev, Vikš-Sobolevsky, Riia skautide maleva päälük Morev j. t. Katsetel oli 9 poissi, kes ka kõik hääde tagajärgedega lõpetasid, neist oli eestlasi Onny, Kristjan, Grimm ja nende ridade kirjutaja.

Paar nädalat hiljem ilustas juba gümnaasiumi tahvelt skautide üleskutse õpilastele, et need malevasse astuksid. See pani terve kooli kihama ning asutamispäeval oli koos 200 töötahtelist noort. Malevasse seati ditsipliin ja sõjaväeline kord sisse ning asuti andumusega tööle. Tolle aja aktiivsematest tegelastest peale eespool-

(Lõpeb lhk. 106.)

Tutvunegem skautlusega pole põhjust vaenulikkuseks.

Skautlus on meil tulnud alles luua. Puudus lähem eeskuju, puudus juhid, puudus kirjandus.

Raskustele, mis seotud iga uue organisatsiooni ellukutsumisega, on seltsinud veel nii mõnedki teised.

Tahaksin siinkohal ühele tähendada, mis õige suuresti on takistavaks teguriks olnud meie skautluse arenemise teel. See on vaenulikkus mõnede ringkondade poolt skautlusele. Isegi õpetajaskonnast on tulnud sellele üleilmiselt tunnustatud noorte ideelisele enesekasvatuse liikumisele vastaseid. — Hoopis vastupidist on see liikumine ära teeninud. Kõik õpetajad ja kasvatustegelased peaksid siin kaasaaitama. Isegi erapooletusega ei tahaks leppida.

Dir. K. Treffner

Tartu Skautide Maleva esimene ja kauaaegne vanem.

Ei taha ütelda, et skautlusega meil kõik kõige paremas korras, ning et vigu pole tehtud. Samuti pole ka kõik skautlusest läbikäijad olnud ega jäänud skautideks. — Kas aga üksikute juhtude järele teha otsusi!?

Tutvunegem skautlusega tema sihtides ja püüetes; õppigem tundma noori nende töös skautluses ja skautlust tema tähtsuses noorte kasvatamistegurina!

Skautid aga olge veel tublimad ja näidake tegudega, mis peitub teie organratsioonis ilusat ja õilsat. Olgu teie edaspidine rünnak takistustest ja raskustest vabam!

Rich. Antik
Eruskautmaster.

Peavanema päevakäsk Eesti skautide malevale.

Tallinnas, 23. aprillil 1930.

1.

Jüripäeva pühitsevad skaudid enda kaitsja Püha Jüri auks. Kuid sellel päeval on veel teine tähendus. Ta on skautide ilusama ja huvitavama aastaaja algus. Sellel päeval hakkavad skaudid matkama metsades ja laantes, vahetavad enda fälised koondusruumid vaba looduse kodu vastu ümber ning elavad peatselt saabuvalle laagrijalale. Soovin selleks kõigile juhtidele uuf hoogu ja värskest eel-seisvaks tööajaks ning skautidele head ja õnnelikkü laagrielu.

2.

Sügava skaudisõpruse, kestva poolehoiu ja kaastöö tänutäheks annan lugupeetud vanemafele skautidele tänumärgi — **svastika lindiga** rinnal kandmiseks: 1) Eesti Skautide Maleva abipeavanemale direktor **Gustav Ollik**'ule; 2) Tartu skautide maleva vanemale professor dr. med **Aleksander Paldrock**'ile 3) dr. **Alfred Mõttus**'ele, endisele haridusministri-le.

Svastika nöölagaga rinnal kandmiseks annan Nõmme skaudi sõprade seltsi esimehele 1) **Christophor Oja**'le, 2) sama seltsi laekurile **A. Lukin**'ile, 3) Tartu skaudi sõprade seltsi laekurile h-ra **August Laas**'ile, 4) rühmanemale h-ra **Elmar Eisen-schmidt**'ile Tartust.

3.

Püsivate ja töörohketee **teenete eest** annan diplomi nooremskautmasteer 1) **Ottomar Hindus**'ele — Narva skautide malevast. 2) **Samuel Eber**'ile — Tartu skautide malevast.

4.

Tublidest ja eeskujulikkudest skaudijuh-tidest üldan **nooremskautmasteeriteks** 1) eeskujuliku skaudi **Viktor Birk**'i — Tallinna Skautide Male-vast, 2) eeskujuliku skaudi **Volde-mar Kuhlberg**'i, 3) I järgu skaudi **Friedrich Parmask**'i — Tartu skautide malevast; 4) e. sk. **Karl Nusal**'i, 5) e. sk. **Erich Niggo** ja 6) e. sk. **Heinrich Raba** — Nõmme skautide malevast.

5.

Iseloomu tubliduse ja eeskujuga silma-paistvad I järgu skaudid tunnistan **eeskujulikkudeks** — ühes ees-õujuliku skaudi märgi rinnal kandmise kigusega: 1) **Olaf Aule**, 2) **Ustav**

Ibikus ja 3) **Raimond Reisberg** — Tallinna skautide malevast; 4) **Erich Sihver**, 5) **Heinrich Kask** ja 6) **Adolf Hoop** — Nõmme skautide malevast; 7) **Hans Pärjel**, 8) **Volde-mar Amor** ja 9) **Otto Vald-ner** — Tartu skautide malevast; 10) **Arnold Tolk**, 11) **Volde-mar Gaile**, 12) **Rudolf Nolk** ja 13) **Richard Riimann** — Narva skau-tide malevast; 14) **Aleksander Eberling** — Valga skautide maleva päälük.

6.

Agaratest ja tublidest hundipoegadest tunnistan **eeskujulikkudeks** — ühes eeskujuliku hundipoja märgi rinnal kandmise õigusega: 1) **Endel Ode**, 2) **Endel Lük** — Tallinnast; 3) **Jaan Estam**, 4) **Erich Sep-ping**, 5) **Albert Koorits** ja 6) **Kristof Teder** — Tartust; 7) **Ar-nold Kruusimägi** ja 8) **Endel Kello** — Rakverest; 9) **Andrei Silbernagel** ja 10) **Aleksander Troll** — Saaremaalit.

7.

Luban järgmistel skautide malevate staapidel annatada **hoolsusmärke** tublidetele ja töökatele II ja I järgu skauti-dele, kelle nimed teatatakse kirjalikult pea-staabi poolt: kaheistkümmene Tallinna skaudile; kolmele Rakvere skaudile; kahe-kümnele Tartu skaudile; neljale Narva skaudile; kolmele Nõmme skaudile; nel-jale Lääne skaudile; seitsmele Saaremaa skaudile ja ühele Paide skaudile.

8.

Kinnitan ühe aasta peale kohtadele järg-mised vanemad: Tallinna skautide maleva vanemaks **Jüri Lossmann**'i; Pärnu skautide maleva vanemaks direktor **J. Mühlbach**'i ja tema abiks major **Pulma**; Paide skautide maleva vane-maks kapten **K. Preisberg** ja tema abiks **L. Lemnits**'i; Valga skautide maleva vanemaks kapten **Joosep Jackunovič**'i ja tema abiks **Aug-ust Kõiv**'i; Saaremaa skautide ma-leva vanemaks kapten **R. Lints**'i ja tema abiks **A. Tiik**'i Lääne skautide maleva vanemaks **R. Silts**'i.

Peavanem: **N. Kann** (allkiri)
Peastaabi ülem: **J. Hünerson**
(allkiri).

Elus käime seda teed, mis meie **iseendale oleme rajanud**. Kindel tahtevõim ja täpne kohuse truudus viivad teel ülespoole kuni paleuste saavutamiseni. Loidud aga jäävad edasirühkijatele risuks jalgu ja saavad teelt eemaldatud!

Niisiis — igaüks saab oma õnnesepaks! Ja elus näeme: **Kes on kuldsepaks** saanud, **Kes külasepaks** jäänud.

Aus elusiht aga olgu igaühel ikka sellepoole pöördud, mis meid paremusele juhhib!

Prof. Paldrock,

Tartu Skautide Maleva Vanem
11. IV. 30.

Tartu Skautide Maleva juhtide Kogu 1930.

Istuvad : esk. E. Nuust, maleva abipäälük; skm. H. Michelson, maleva päälük; prof. Paldrock, maleva vanem; esk. S. Eber, nskm. V. Stockmar, aukohtu liige. Seisavad : esk. K. Kuhlberg I rp.; esk. F. Kaur, maleva asjaajaja, esk. V. Kuhlberg, maleva sekretär; I jsk. V. Amor, esk. F. Tamm maleva adjutant; II jsk. A. Kõtsi X rp.

Ühtlus võidab.

Kümme aastat tagasi — ja praegu. Algas — teadmatus. Kestev otsimisajajärk. Ning lõpuks — arusaamine, sest mänguhoog on alanud õieti, tasase, teadliku, kaalutletud hoo-ga tasandatud teel liikumist ning liigub, tänu paremale vastukõlale, paremusele ning hulkadele lähemale.

Tõsiasi — juhtida mängu tasakaalukalt paremusele võimalikkude takistuste rahe all võimaldub, kui organisatsioonis on loodud ühtlus. Ühtlus töös ning valitsemas üksmeelne arusaamine ühistest püüetest.

Juhi samm olgu samm paremusele. Võtab selle enamus omaks, — võtab selle üldsus omaks. Nii edeneme.

Järjekindlus ning tasakaalukus, hää kokkumäng, takistuste kiire kuid

rahulik lahendamine, laialdaste sidemete, kontakti pidamine kodu ning kooliga — loovad skautluses võimatust täiesti võimaliku ning rahuldavalt parema mängu kava.

Mõned aastad veel, kui häid juhte sigineb, võime kindlasti loota, et see organisatsioon — võitlejad paremuse eest — skautlus — (ükskõik millise nimetuse all) välja jõuab oma mäetippu, kust see üldsuse kasuks üldist tunnustust leidku.

Seks jõudu tööle!

H. Michelson
Skautmaster.

(Ülekanne lhk. 102.)

nimetatute oleks veel mainida praeguseid advokaate, Treialit ja Ruusi ning prokurör Loomani.

Kuid esimene Tartu skautluse õitseage ei olnud pikk. Tuli revolutsioon ning sellega kooskäivad vapustused, mis riisus rahuliku töötegemise võimaluse. Meie iseseisvuse heitluspäevil ei jäänud ka skaudid pealtvaatajaks — nende veteraane leiame tol ajal noorte õpilastena esimesel tuleliinil.

Sõja lõppemise järele oli vahepeal juba loodud Tartus skautline organisatsioon, kuhu ka tufeliinilt tulijad liikmeks astusid, jäädes seega endiselt truuks nende eneste poolt asutatud liikumisele.

Valter Sirgo
Skautmaster.

Kiri toimetusele.

Kallis toimetaja!

Mälestusi nii äkki kirjutada on kaunis raske asi — on ju kümme aastat möödunud, kui tegutsen skautluses. Kirjutada oleks väga, väga palju — küll Tartu Maleva tööst, küll skautluse liikumise positiivsest mõjust isiku kujunemisel.

Nõuab järjekindlust ja võitlust, et jääda eluaeg skaudiks, veel enam pingutust nõuab omale selget ettekujutust skautlusest luua, et seda rakendada tegellikku ellu.

Tõsiasi jana konstateerin, et skautlus on kõigest noorsooliikumistest minule isiklikult kõige enam annud. Teisest küljest pole meil ühtki nii tugevat ja järjekindlalt kasvavat organisatsiooni kui skautline liikumine.

Olen Tartu Maleva liikumise algusest tänase päevani kaasa teinud ja elanud. Mälestusi oleks väga palju, kuid piirdun ainult mõne perioodi kirjeldamisega. Skautlusse astusin Tartu Maleva algpäivil, täpselt aega enam ei mäleta. Esialgne käik läks kiires tempos. Olin 19. a. vana kui tegevusse asusin. Paari aasta pärast olin rühma vanemani välja jõudnud. 1922 a., kui Tartu ülikooli astusin, algas ühtlasi ka minu teadlik olemine skautluses. Varem võib olla põhjenes see veel vaimustusele või lihtsalt instinktile, kus olin sellest liikumisest kaasa haaratud, nagu palju noorimehi. Üliõpilaspöives, kus tuli iga küsimus ja idee ning tegevus eluküpsel vaatlusele ja hinnangule võtta, tegi ka skautlus minu juures sarnase perioodi läbi ning osutus täielikult võitjaks.

Tartu Maleva elust on minul eriti meele jäänud see periood, kus pääle järjekindlat allaminekut, pääle esimest suurvaimustust skautline liikumine seisis suure kriisi tähe all. Juhte ei olnud, kooskäämise ruume ka mitte. Karskusliidu ruumi ei lubatud enam kasutada. Maleva asjaajamise kapp seisis kurvat kusagil verandal, olles ruumest juba välja pukseeritud. Mäletan selgesti seda silmapilku, kus sain mõned poisid kätte ja lasksin kapi NMKÜ ruumi varjualla tuua — saagu siis pärast mis saab — seda oli tarvis teha esimeses järjekorras. Maleva töö süsteem oli ka armetu, peeti pea iga pühapäev Maleva üldkoondusi kooli ruumes, kust osavõtt äärmiselt loiuks kippus jääma. Hakkasin pinda sondeerima, et skaudid saaks omale kodu NMKÜ juure. Siin oli raskusi mõlemilt poolt. Paljud NMKÜ tegelased olid otse vaenulikud, et mina toon uue, võõra liikumise ühingu juure. Sain sellest üle — aeg tõi ka sinna uusi tegelasi, kes just vastupidi eelmistele hakkasid skautlust eriti hindama ja NMKÜ osutus skautlusele paremaks sõbraks. Teisest küljest oli Tartu Maleva juhtivates ringkondades suur vastuvool, mina viivat skautluse NMKÜ ohvriks jne. Sellest on ka üle saadud. Kas tekib praegu selle juures veel kahtlust? Seda näitab meile tegelik olukord.

Ülalkirjeldatud periood oli 24/25 aasta kestel, siis olid Sina ka staabi liige ühes minuga ja pärastpoole Maleva päalik. Oli tõsiasi, et pidime looma ruumide mõttes keskkoha, kodu, kus võiks tegutseda. Minul on hää meel, et sain kuni 1930 a. NMKÜ-s ühes skautidega tegutseda ja kodu loomisele kaasa aidata — see oli vajalik. Sõprade seltsi tegevus ja materjalne abiandmine jäi soiku, mille tõttu ülalnimetatud kombinatsioon osutus vajalikuks.

Viimased aastad olen rahulduse tundega vaadanud Tartu Maleva tööle — igal pool olen edu näinud, ikka süveneb ja laieneb. Eriti viimasel paaril kuul, kus olen Lõuna-Eestist vahel Tartu Malevat külastanud, tundub minule kui kõrvalt vaatajale, et Maleva töö on suuri edusamme teinud. Praegu on tõsiselt võetud ka Malevas kõige tähtsam töö — juhtide ettevalmistus, kuigi see veel palju täiendust nõuab. Hää juht suudab palju ning järgmine aastakümne Maleva töös olgu — hää de juhtide kasvatus, siis on liikumine ka hää.

Kui Maleva 50 aasta juubelit peab ja mina veel elus olen, siis kasvatan selle auks pika habeme ja ilmun pidustusele asitõendusena, et inimene peab ja võib kogu eluaeg skaut olla. See on küll pikk rida aastaid, aga kes teab, võib olla näeme, eks siis ole juba meie lapselapsed skautmasteriteks.

Tervita Tartu malevlasi.

A. Kasak

Valgas, 10. 4. 30.

Skautmaster.

Minu esimene skaudiharjutus.

Te võitē juba aimata, kuidas ma voodis heitlesin küljelt küljele, oodates laupäeva hommikut. Kool ei olnud ju muidugi mitte minule veetlevam viibimispaik, kuid sääl oli ju mu sõber, kes nii toredasti oskas jutustada skautide elu ja tegevust.

Vihma voolas ojadena vastu nägu kui ma unisena aknaluuks avasin. „Ma lähen aga siiski täna pärast lõunat skautide juurde, olgu mis on; ma tahan näha kuidas sääl välja näeb.“ Koolis olin sel hommikul sootuks tähelepanematu. Mõtetes kolasin juba mägedes ja panin toime kõige kangelaslikumaid tegusid, kuni õpetaja mu jälle unistustest äratas. „Mida me siis täna päälõunat teeme?“ pärisin sõbralt koduteel. „Ja, tead, täna on tore asi ees: meie linna saapavabrik on meile kaks telki annetanud. Nad on mägedes, metsas peidetud, ja kui me nad üles leiame saame endile.“ — No see on juba midagi toredat! (Et mina ühe telgi leian, selles olin üsna kindel).

Vihma aga tuli endiselt tihedasti, ja mina olin kurvalt akna juures mõtlemas, mida pean küll vanematele seletama, kui nad mind ei taha lasta. Lõpuks rääkisin, et tänane päev üsna eriline, mis nii kümne aasta pärast ainult kordub, ja siis andis isagi järele. Minu süda aga oli üsna sukasärde vajumas, nii

võrd pikkamööda saabus see nõusolek. Vaid siis, kui ma juba pool tundi ennem lepitud aega sõbra uksele kloppisin, kaugel kodustest askestest, siis pidin küll suures rõõmus kepslema. Kannatamatult hüplesin, kuni ta täies skaudivormis ja varustuses uksest ilmus. Nüüd, oi jaa, nüüd lähen mina skautidega reas, kõrvuti nende toredas vormis poistega, ümbritsetud sarnaste suurte seen-kübarate, õieti päris vihmavarjudega. Saabusime. Ma vahtisin vist küll nagu eesel, kellele telefoni näidatakse. Ei ma mõistnud, miks ühel punane, teisel roheline vilenõör. Kuid ega mulle see tähtis polnudki — mina sain ju ometi skautide hulgas olla! Ning sammusingi siis nendega, nagu oleksin juba vana skaut, ja kogu linn võis mind näha skautidega uhkelt kaasas käimas.

Peetrus, taeva väravavaht, ei ole küll vist ialgi skaudiks olnud. Külalaps ta muidu kõik hallid vihmapiilvered trepi alla kolikambri oleks peitnud. Nüüd aga tuli vihma, vihma, ainult vihma.

Et rutem saabuda, sõitsime tram-miga; mõned sõitsid autoga. Oli tore, kui sammusime teel: üks-kaks, üks-kaks kostusid sammud ja kajasid mägedes. Meie juht oli käsikindlalt igal kaasa võtta ühe kärariista — minul oli näiteks paja kaas, mu naabril üks Ovomaltiinrasva plekk-karp ümariku kiviga sees, jne. Suure

hallooga asusime siis telke otsima. Kus aga vähegi märkasime heledamat sarikat, kohe ruttasime kohale. Kuid ikka oli see sootuks muud.

Ma ei tea, kuidas see kõik juhtus, kuid järsku olime üsna üksinda kusaigil metsas: mina, mu sõber ja üks päalik. Vilistasime, hüüdsime, tarvitasime endi kärariistu — aga asjata, vastust ei tulnud. Kolasime metsas järjest tugevamas vihmasajus, kuid vist ennem võib leida heina-kuhjas õmblusnõela kui meie telki metsast.

Ent sääl — mida ometi näen ma? Kas pole see mitte üks tuliuus telk? Juba pidin palju rõõmuhoisega seda teistele teatama, kui . . . kui telgist poleks mitte välja tulnud üks skautidest, meie poistest. Oleksin sellel poisil küll praetud kartuliga kerest augu läbi lõõnud, aga — see ei oleks enam midagi parandanud. Kui ta siis meile rõõmust särades oma leidu jutustas, ning kuidas ta pool tundi juba vihmavarjus veetnud — mul oli tunne nagu oleksin ühe korgitõmbaja kõrisse neelanud! Kui lõpuks jälle kokku kogunesime ja lõpuks koju jõudsime — väga sant oli siis märgi riideid kuivama panna ja saabaste eest hoolitseda, ise väsinud kui peni, aga üks lohtutus oli siiski — „Oleks võinud ju veel palju halvemini minna!“

Keep smiling — naerge!

Milleks rääkida sellest? Kui hundul on hea tuju, siis naerab ta, et ilm aga rõkkab.

Õige küll, kuid tahaksin meeeldi näha teid naervaina ka siis, kui teil on halb tuju. Miks nii? Olete vast märganud, et olles halvas tujus ja vaadates oma mossis nägu peeglist, muutub see veelgi räbalamaks. Kujutlege, et sarnasel näol on sama mõju inimestele, keda kohtate tänaval.

Olen tihti märganud, kui külgehakkavad on tšasane ja vändus nägu. Ma arvan isegi, et sama külgehakkav kui leetrid või sarlakid.

Kuid uskuge, pojad, nii on lugu ka rõõmsa ja naeratleva näoga. See on samuti nakkav. — Vast pole te veel märganud kuidas süda muutub kergemaks kui olete kohanud kedagi rõõmsamat olevust. Tundub kui paistaks päikegi tema ümber soojemini.

Mis te arvate, kas poleks tore kui need päikesest säravad ja naeratlevad näod kuuluksid teile, hundipoegadele! Ja kas te poleks uhked, et teile on antud abinõu millega valgustada ja rõõmustada kaasini-mesi ja tervet ilma.

Hundipojad, tehke igaüks omale seaduseks omada naeratlev nägu

Ma tahan jutustada teile, mida kõneles sellest Ameerika onu John Cool (eks ole, kui tore nimi, päris ameeriklane oma?)

Ameerikas naerdakse palju rohkem kui Eestis. Ja naer tuleb sääl kohe südamest nii et paneb enesegi naerma. Ameeriklased teavad mida tähendab elus hää tuju. Ja et seda alati oleks, et inimesed harjuksid naerma, siis korraldatakse tihti naeru võistlusi. Ühel sarnasel võistlusel Chicago lähedal ühes väikses linnas oli parema naerutuse eest auhinnaks 100 dollarit. Kogu nädal aega naeris rahvas tänavatel jalutades nii, et tore oli elada. Kui siis pühapäevaks võitja teatavaks tehti, oli see üks laia habemega vanamees maalt, kes ei teadnudgi võistlusest midagi. Ta oli linna tulles näinud, et kõik naeravad ja on nii häas tujus, et temalgi hää tuju olnud ja ta naernud. Kui talle aga 100 dollarit anti siis naeris ta veel palju paremini.

Ja nüüd pidage siis seda meeles, väikesed hundipojad. Ka teie võite naerdes võita hulk dollareid, kuna nuttes te küll midagi ei võida.

Üks suur mees on ütelnud: „Naerata ja terve ilm naeratab ühes sinuga, nuta ja sa nutad üksinda.“

Te näete ilm ei taha näha vändus nägusid. Hundipoegadel on nende nimi selleks, et olla rõõmus, ja et olla rõõmus, selleks hundipojad — naeratlege.

Kas olete

hoolt kandnud
sulgis sõprade eest?

Teatage „Eesti Skauti“ toimetusele
hääteguudest lindude vastu, et võiksite
järgmises numbris teatada,
kui palju pesakaste lindudele
skautide poolt üllesetatud.

Mõned paadi käsitamise reeglid.

1. Paati ei tohi iialgi kauemaks ajaks ühte otsapidi silda kinnisiduda; teine ots tuleb samuti kuhugile kinnitada, et paat silla äärest eemale hoiduks. Seda on võimalik paadi ankru, suure kivi jne. abil nii kinnitada, et paat küljega vastu silda ei õõruks ja külge ei puutuks.

2. Enne paati astumist pühitagu jalad hästi puhtaks. Jalgedega pori paati kandmine on lubamatu nähtus, jalgu on kergem puhastada kui paadi põhjast pori eemaldada. Porine liiv tekitab mädanemist mis omakorda paadi iga lühendab.

3. Paati astudes ei tohi sinna hüpata, kuna selle tagajärjel lauad needide kohalt järele annavad ja paat hakkab lekkima.

5. Silda sõites tuleb hoiduda igasuguste tõugete eest, mis iseäranis suur on hooga silda sõites. Paat on üks õrnematest sõiduriistadest ja hakkab igasuguste tõugete ja löökide tagajärjel kergesti lekkima. Sellepärast tuleb silda sõita väikese kiirusega ja nii, et paat küljega puudutaks paadi silda.

5. Asub paat vees, tuleb igapäev vähemalt kord vesi välja tõsta, et paat võimalikult kuiv püsiks. Vastasel korral vettib paat nii ära, et muutub edasiliikumisel raskeks ja hakkab mädanema.

6. Suvekuudel kui paat kauemat aega vees, tuleb teda iga paari nädala järele seest ja väljastpoolt korralikult pesuharjaga puhtaks pesta. Paadi põhja alla kogub ajajooksul muda, rohtu ja sammalt, mis liikumise juures suureks takistuseks; tarvilisel korral võib pesemisel ka liiva abiks võtta. Paadi pesemiseks viiakse ta liivasele rannale ja keeratakse kummuli. Kummuli keeramisel tuleb olla ettevaatlik, vaadata järele kas pütaalauad kohal; vastasel korral rõhub paadi raskus külje sisse.

7. On paat talvel (ka suvel) kummuli, tuleb talle keskkoha parraste alla toed asetada, et paat keskelt looka ei vajuks, ja pealt laudadega, presendiga katta ehk kusagile varjulisse kohta viia, kus päikese kiired talle peale ei paista. Ainult sel moel hoiame paati lõhkikuivamise eest.

8. On paadi lauad lõhkikuivanud siis ei tohi pragusid takkude ega kitiga kinni toppida, vaid jätta nii nagu ta on. Mõni päev vees olles muutub paat nii kui nii tihedaks. Vaheletpitnud takud ei lase paadi laudu endisse seisukorda tagasi minna ja paat on rikitud.

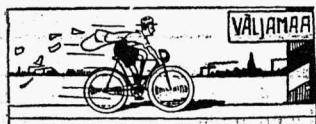
9. Paadis olles tulevad kõik tööd ja toimetused võimalikult istudes teha. Hulgaline püstiolek on täiesti lubamata nähtus, kuna paat sel juhusel kergesti võib kummuli minna. Samal põhjusel tuleb uppajat päästes talle ainult ahtrist päätetulek võimaldada.

10. Rannas ajutiselt olles, kui paadile vahiti juurde ei jäeta, tulevad vähemalt tollid ära viia ehk peita, et võõrad paati ei saaks kasutada ega ära viia. *msk.*

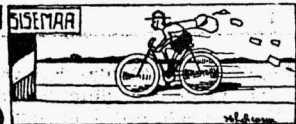
Mispärast ma suitsetan.

Ma suitsetan:

- 1) sest mul on üleliigset tervist mida ma hävitama pean;
- 2) sest mul on toredad kopsud, mis suitsu püüdmiseks sobivad nagu rusikas silma;
- 3) sest mul on üleliigset raha mida ma kõige otstarbemaks pean õhku pahvida;
- 4) sest mul on üleliigset aega, millal ma targemat teha ei tea kui suitsupilvi õhku puhuda;
- 5) sest ma ei ole õnneks millalgi „hää tooniga“ kokku puutunud ja seepärast rahuliku südamega kaasinimestele õhku suitsuga võin mürgitada;
- 6) sest ka teised suitsetavad ja mina kui inimloom selles karjas tunnen end kohustatuna kõiki rumalusi kaasa tegema;
- 7) sest et ma . . . et ma suitsetama olen harjunud ja nüüd ma tahtejõud puudub sellest lakata.

TEATED

Toimetused palub saada teateid malevatest rühmadest ja karjadest selles osakonnas avdamiseks hiljemalt 15. maiks 1930 a.

Peastaabi koosolek peeti Tallinnas 18. apr. krs harutusel olid Jüripäeva puhul tehtavad hindamised. Nskm-ks ühendati K. Nusar, E. Nigo ja H. Raba Nõmme malevast, V. Birk Tallinnast ja V. Kuhlberg ning F. Parmask Tartust. Teenuste diploma otsustati annetada nskm. Hindusele, Narva malevast. Pääle selle mitmeid eeskujulikke skaute ja hoolsusmärkide annetamist.

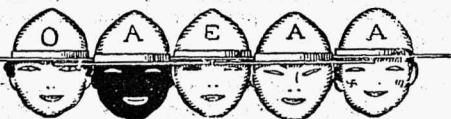
Arvud kõnelevad.

Peastaabile registreerimiseks on esitatud 1. märtsist kuni 20 aprillini tervelt 18 uut rühma-karja. Neist on 4 ametlikult registreeritud, teised registreerimisel. Rühmad asuvad: Hummuli algkooli juures, rv J. Hendrikson, rp A. Solom; „Tööpojad“, üks nimeta rühm ja hp. kari Valga linnas, hp. kari Pukas, Saaremaal 7 rühma-karja, Koiksis (Raplas) rp. sk. K. Steinberg, Rakvere malevas Kohtla (20 liiget), Kabala (15 liiget). Selle juures on avaldatud soovi Alutaguse maleva ellukutsumiseks, kuhu kuuluksid Jõhvi sk. r. ja hp. kari, Kohtla sk. r. ja hp., Illuka ja Mäetaguse sk. rühmad — neist on mõned aias ellukutsumisel. Maleva tekkimisel on vaid tehnilisi küsimusi veel lahendada. Ka Petseri sk. maleva loomine on kavatsusel.

Tshehhoslovakias on valitud skautlase liikumise presidendiks välisminister Eduard Beneš. Teatavasti on sääl appresidendiks Riigipresident dr. J. G. Masaryk, maleva peavanemaks professor A. B. Svojšik.

Bostoni skaudid USA-s kutsuvad skaute külastama nende alalist laagrit „Scoutland'i.“ Laagri äll on 800 akrit maad, suvel elatakse telkides, kuid kellele suvikliima liiga kuiv ja palav, need tulgu talvel, milleks vastavad ütüd ehitatud.

Soome Suurlaagrisse, milline teatavasti peetakse Kangasalas 3.—13. juulil, korraldatakse ekskursioon. Osavõtu maks, ühes ülespidamisega, on 25 krooni.

Daani NMKÜ skaudid korraldavad 12. 21. juulini laagri Faeno saarel, kust osa võtma kutsutakse kõikidest rahvustest skautorganisatsioonidest.

Suurlaagri Aafrikas korraldavad Prantsuse Algeri skaudid 13.—27 aprillini s. a. Tagarnis. Osavõtma kutsutakse kõikide rahvuste skautmalevaid.

Nõmme maleval seisab ees 5. aastapäeva pühitsemine. Sel puhul kavatakse suviste pühadel korraldada Mustamäe ümbruses suurem maleva laager, kust kõik malevad oma telgiga osavõtma kutsutavat. Ka näitus pidada aset leidma. Malevas on ettevalmistused täies hoos.

Tartu „Põhja Kotkaste“ rühm (nr. 4) pühitis 4. märtsil 10. aastapäeva, millest osavõtmaks 200 inimese ümber. Rühmas on 5 liiget, neist 2 esk., 3 l jsk; 21 III jsk. ja 5 algajat. Rühma vanemaks on h-ra A. Eglon, kelle toetusel töötab 12 skaudiline keelpillide orkester. Gaididega ühiselt töötab rühma juures 25 liikmeline segakoor. Skautide õpetamine sünnib harjutusgrupis, mille tagajärjel maleva revideerimisel rühm oskuste-teadmisega esikohale tuli. — 30. märtsil peeti pidu, mille sissetulek kr. 15 panka anti, kuhu iga 2 kuu tagant liikmemaksudest 5 kr. juurde makstakse. Rühma jubib 1925 a. alates esk. E. Nuust, vsk. on I jsk. V. Amor.

Saaremaa skautide tegevuses on märgata tänavu intensiivsust eriti spordi alal. Asutatakse ka uusi rühmi ja tegustatakse hoolikalt siseelus. Nii alustavad tegevust: uuesti maleva volley ja jalgpalli komandod, mis nüüd uute mängijatega täiendatud. Juba II kevadpühail korraldatakse sõprusmäng jalgpallis. Kuressaare Eesti Seltsiga. Samuti on kavatsus kor-

raldada sõprusmänge volleys Eesti Seltsi ja Saaremaa Ühisgümnaasiumi meeskondadega. Iseäranis hoolsasti valmistatakse ette suvel peetavale Saare poiste spordivõistlusele, mis peetakse Pühas maleva laagris.

Tänavugi korraldati traditsiooniline „räästapüha“. Puurid käes, sammusid skaudid ja hundipojad Ühisgümnaasiumi orkestri saatel vana lossi vallidele, kus igäüks enda tehtud puuri puu otsa viis. Peale töö lõpetamist sammuti jälle orkestri saatel tagasi maleva kodusse. *Must Kotkas.*

Kuresaare I rühm Saaremaa Ühisgümnaasiumis muretseb endale ping-pongi, mis rv. hr. dir. Puki vastutulekul kooli üles seati. Neil päevil korraldas rühm ping-pongis õpilasturniiri, kus teisele kohale tuli skautp. Tõsine, näidates võrdlemisi lühikese harjutamise ajale vaatamata kurnis häd mängu. Kevade poole korraldatakse ping-pongi võistlus ka sama kooli tütarlastele. *Must Kotkas.*

Kihelkonna skautrühm, mis alles kuue nädala eest skm. Haamer'i poolt asutati, töötab edukalt. 25—26 märtsil andis rühm skaudi-eksamid, mis puhuks kohapeale oli sõitnud I. jsk. Ed. Tiik Edukusele aitab kaasa skaudi sõbra pr. Thomi lahke kaasabi, lubades oma majas skautidele kaks tuba ühes mööbliiga tarvitada. Kavat-usel on pidu korraldamine, et rühma rahalist külge tõsta.

Rühm, olgugi alles noor, muretseb omale lipu, mis Jüripäeval kätteandmisele tuleb.

Rühma juhib III. jsk. Reinson ja rühma vanemaks on hra Ad. Hint. *Eddy.*

Saaremaa sk. 5 rühm Koimlas saab suviste pühal 4 aastaseks. Rühmas on praegu 19 liiget, neist III. jsk.—14 ja 5 algajat. 16. märtsil valiti rv. A. Toomas, rp. J. Teern, rp. abi J. K'il ja vsk. A. Raasuke

Valga hundipoegade pere III kari asutati möödunud aastal 11. juunil. Kooli vaheajal kari suurt ei tegutsenud. Karjas on 10 liiget. Kõik on III algkooli õpilased, nii et karjal on ka kasutada kooli ruumid. Vana hundiks on sama kooli juhataja härra H. Tarnaste. Kõik liikmed on juba Ühekõrva hundipoja eksami sooritanud. Laupäeval 12. aprillil andsid hundud lubaduse, milline kujunes ilusaks õhtuks. Ruumikas saal arvukalt täidetud emadest ja noortest. Sooje sõnu hundudele vanahundilt, Akadeemilise Skautide seltsilt ja skautmestrite kogult, Ameerika hundudelt tõi tervitust mr. Gott, tervitasid veel: dir. Grünberg, maleva vanem kpt. Jakunovits, skm. Kasak, gaidmalevast prl. Kriisk.

Peale lubaduse andmist oli omavaheline koosviibimine, kus hundid esinesid ettekannetega. Koosviibimine lõppes ülivas meeleolus skautringiga. *Valge Hunt.*

Austrias ilmub uus ajakiri „Der Pfadfinderführer“, milline määratud skaudijuhitajale. Tellimise hind 4,50 Šveitsi franki aastas. Väljaandjaks on Osterreichisches Pfadfinderkorps „St. Georg“ (Grashofgasse 3, Wien I)

Legejatele
Sõpradele
Vanematele
Kaastöölisele
Skautidele
Hundudele
Jüripäeva
Õnnesoovid

Toimetuselt
Talituselt

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Tellimised		Summa	
		Anta- vad	Antud	Tasuda	Tasu- tud
Lääne	45	23	45	11.50	22.50
Narva	241	124	159	62.—	49.50
Nõmme	98	51	48	25.50	24.—
Paide	156	81	89	40.50	42.50
Petseri	20	10	15	5.—	7.50
Pärnu	126	65	—	32.50	—
Rakvere	98	51	70	25.50	30.—
Saare	122	63	63	31.50	32.20
Tallinna	378	195	50	97.50	18.20
„hundip.“	79	40	—	20.—	—
Tartu	314	170	132	85.—	34.—
Valga	149	77	97	38.50	34.—
Võru	96	50	15	25.—	7.50
Kokku	1922	1000	783	500.—	301.90

Käesoleva nri tehniline toimetamine seis skm. J. Tedersoni käes.

Järgmine nr. ilmub laagri n-rina mai lõpul.